

ברבות מקהילות ישראל נפוץ המנהג לאכול בליל ראש-השנה 'סימנים', כל קהילה וסימניה... מנהג זה נפסק להלכה ויחד לו סימן שלם בשולחן ערוך - סימן תקפג, שכותרתו היא: "דברים שנוהגים לאכול בליל ראש-השנה". בסעיף א כותב המחבר: "הוא אדם רגיל לאכול בראש-השנה רוביא דהינו תלתן, כרתי, סילקא, תמרי, קרא. וכשיאכל רוביא יאמר: 'יהי רצון שירבו זכויותינו'. כרתי, 'יכרתו שונאינו'. סילקא, 'יסתלקו אויבינו'. תמרי, 'יתמו שונאינו'. קרא, 'יקרע גזר דיננו ויקראו לפניך זכויותינו'". ומוסיף הרמ"א: "ויש נוהגין לאכול תפוח מתוק כדבש ואומרים 'תתחדש עלינו שנה מתוקה', וכן נוהגין. ויש אוכלים רמונים ואומרים 'רובה זכויות כרמון'".

על דברי הרמ"א כותב הגר"א בביאורו (שולחן ערוך שם): "תפוח - ע"ש ז' פריז מתוק לחכי (שיר השירים ב, ג)".

ומוסיף הגר"א שלא רק חוש הטעם 'מגויים' לטובת הסימן הזה אלא גם חוש הריח - 'זכמ"ש': 'כריח שדה' (בראשית כז, כז), ומתרגמנין: 'חקל תפוחים'!

הגר"א מציין דבר נוסף: "זהיה בר"ה כידוע", כלומר, ברכת יצחק ליעקב היתה בראש-השנה.

ספר השו"ת האר"י - ח"א - סי' קכ"ג - סי' קכ"ד

יצחק היודע להריח את הריח האמיתי, ריח התפוח הנודף מ"ריח בגדיו", הוא המכיר את פנימיותם של בניו לעתיד לבוא, גם כאשר נראים הם מקולקלים. יודע הוא, שהמעשים והמידות המקולקלים - כולם בגדים חיצוניים, הבאים מהשפעות זרות של גויים אשר עם-ישראל עתיד להיות מוקף בהן - השפעות של הנצרות ושל האיסלאם - המנסות להעמיד מוסריות מעוותת, אינה נובעת מדבר ד' - דבר הגורם לספיקות לחלחל גם בישראל. כל זה אינו אלא "הזוהמא החיצונה", כלשון הרב (ארוחת האמונה שם): "שבאה מהשפעתם המסוכנת של הגויים, אשר לא ידעו את ד', ובשמו לא קראו... לא כאלה חלק יעקב". צריך לשלוח ולהרים את עם-ישראל מהזוהמא הסוככת אותו, ואז יתברר שבפנימיותו נשאר עם-ישראל זך ונקי. כך אומר יצחק לקדוש-ברוך-הוא במאבקי לזכות את ישראל, והקדוש-ברוך-הוא מקבל את דבריו.

המדרש נסמך על הפסוק "וירח את ריח בגדיו", והגם שאינו משתמש בלשונו של רבי זירא - "אל תיקרי בגדיו אלא בוגדיו", הוא אומר כדבריו - ריח בגדיו עולה אפילו מבוגדים כמו יוסף משיחא, אדם ששיתף פעולה עם הרומאים. ריח גן עדן נודף לא רק מאלו העושים חסד בדעת אנושית ולא לשם שמים, כמו שפירש הנצי"ב, ואפילו לא רק מהבריונים-הבורים של רבי זירא, הרחוקים מתורה ומצוות, אלא יותר מזה - מאדם שהוא נפול לחלוטין, בוגד באומה ומקושר עם הרומאים. מן הדוגמה החריפה הזו אפשר ללמוד אלו בוגדים הריח יצחק בבגדיו של יעקב - וברכו. בכל החכרה הישראלית של ימינו קשה למצוא בוגדים כיוסף משיחא. גם על אנשים אומללים כאלה, אם ישנם, צריך לחשוב כאשר אוכלים את התפוח בראש-השנה. אבל אדם המשרת בצבא ומוכן להכנס למצבים של פיקוח נפש - בודאי נמצא במצב טוב לאין ערוך מיוסף משיחא, ודאי שיש באישיותו יותר מנקודה חיובית אחת ממליצו. ומי שמוטר את נפשו באופן חדירי למען עם-ישראל - על אחת כמה וכמה.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

וראי היו בזמנו כאלה שטענו שיוסף משיחא הוא מצאצאי הערב רב וציטטו את הזוהר האומר שאת התכונות של טיפוסים שנדבקו בהם מידות של ערב רב היא הרצון לעזור לגויים יותר מאשר לישראל, וכאשר ישראל נמצאים בצרה - טיפוס כזה מעדיף לעזור לגויים ולא לישראל. יוסף משיחא, המשתף פעולה עם הרומאים לקראת החורבן, עונה במדויק לקריטריונים האלה, ופתאום, ברגע אחד התהפך מהיותו משתף פעולה עם הרומאים, המוכן למעול ולקחת את המנורה לעצמו - לאדם המוסר את נפשו מתוך ייסורים ועינויים על קידוש השם. זהו שיא השיאים של "ריח בגדיו" - אדם זה שיתף פעולה עם הרומאים המחריבים את המקדש ורצה לקחת לעצמו את המנורה, ומיד לאחר מכן, כאשר אמרו לו להכנס בפעם השניה - השתטח לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר: "ווי, אוי אוי שהעסטני לבוראי", ומת על קידוש השם ביסורים נוראים. אומר המדרש שגם אדם כזה יכול לעשות תשובה בן רגע.

יבנה את בית בגדיו ויבנהו - פתח יוסף משיחא הקים איש צדורות. יוסף משיחא - בשעה ששקששו שונאים להכנס לתר הבית אמרו: 'כנס מהם ובהם תחלה, אמרו לה: עול ומה דעת מפיך - דידך. וכנס והציא מעורה של זהב, אמרו לו: אין דרכו של הדייט להשתמש בזה, אלא עול וכן תננות ומה דעת מפיך - דידך, ולא קבל עלי. אמר ר' פינחס: נתנו לו מכס שלש שנים, ולא קבל עלי - אמר: לא די שהכעסתי לאלהי פעם אחת, אלא שאכעיסם פעם שניה? מה עשו לו, נתנו אותו בתמור של חרשים והיו מעשרים בו, והנה מצנוח ואמר: וי, אוי, אוי, שהכעסתי לבן-אדם! הקים איש צדורות הנה בן אחרותו של ר' יוסי בן יעקב איש צרידה, והנה רבב סוסה בשבתא. אול קומי שריתא למצטל'בא, אמר לה: נמי סוסי דאר'בבי מרי, ונמי סוסך דאר'בבך מר'דך! אמר לו: וואם כך למכעיסוי, קל וחמר לעושי רצונו! אמר לו: ונעשה אדם רצונו יותר ממך? אמר לו: ואם כך לעושי רצונו, קל וחמר למכעיסוי! וכנס בו הדבר פאריס של עכנא, הלך וקיים בעצמו ארבע מיתות בית דין: שקילה, שרפה, הרג ותנג. מה עשה, הביא קורה ונעצה בארץ וקשר בה נימא, ונערף העצים והקיסין נדר של אבנים, ונעשה מדורה לפניה, ונעץ את התר'ב בצמ'צע, והצית האור תחת העצים וחתת האבנים, ונתלה בקורה ונחנק. קדמתו האש ונפסקה הנימא נפל לאש. קדמתו חרב ונפל עליו נדר ונשרף. ונתגמם יוסי בן יעקב איש צרידה ונראה משתו פורחת בצויר, אמר: בשעה קלה קדמתי זה לזו צדו.

מדרש רבי, פנ"ג ג' ע"א

האמונה האלהית הגדולה אשר בלב ישראל, אין לה ערך ולא דוגמה ולא משל, ואפילו האפיקורסות הישראלית היא מלאה אמונה וקדושה, הרבה יותר מכל האמונות של כל הגויים כולם. ואע"פ שהיא מבטאת דברים של קלות-ראש ושל כפירה, בתוכיות הגשמה יש אור-אלהים של דבקות ושל צמאון לאלהים חיים אל אלהי ישראל עד לכדי מסירות-נפש, ויורה את ריח בגדיו, אל תקרי בגדיו אלא בוגדיו (ד), כגון יקים איש צדורות (ה) ויוסי משותא" (ו), שהראו את הצפון בלבבם במסירות-נפש בפלאה, ומה שזיה בסוף היה ג"כ בתחילה.

האמונה האלהית הגדולה אשר בלב ישראל, אין לה ערך ולא דוגמה ולא משל, ואפילו האפיקורסות הישראלית היא מלאה אמונה וקדושה, הרבה יותר מכל האמונות של כל הגויים כולם. ואע"פ שהיא מבטאת דברים של קלות-ראש ושל כפירה, בתוכיות הגשמה יש אור-אלהים של דבקות ושל צמאון לאלהים חיים אל אלהי ישראל עד לכדי מסירות-נפש, ויורה את ריח בגדיו, אל תקרי בגדיו אלא בוגדיו (ד), כגון יקים איש צדורות (ה) ויוסי משותא" (ו), שהראו את הצפון בלבבם במסירות-נפש בפלאה, ומה שזיה בסוף היה ג"כ בתחילה.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.

וראים אנו בחוש, איך העוונות הם מתיצות מבידלות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הקהל, ומפל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה וזכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשף לאור.